

O B S A H.

Lord Harry Ashton nařiká na sestru svoji miss Lucy, že se zdráhá sňatkem s bohatým lordem Arthurem Bucklawem klesající dům jeho i čest od zkázy zachrániti. Starý vychovatel její Bidebent omlouvá ji tím, že dosud truchlí nad ztrátou své milované matky a z té příčiny že na žádný sňatek nepomýšlí. Tu však přichází lovecká družina se zprávou, že v lese postihla muže neznámého, od jehožto sluhy se dozvěděla, že jest to sir Edgar z Ravenswoodu, Ashtonův i rodu jeho úhlavní nepřítel, kterýž Lucii potají miluje. Hněvem planoucí Ashton přísáhá mu strašlivou pomstu. (Proměna).

Lucia mešká se společnicí svou Alicí v zahradě i vypravuje jí hrůzyplné zjevení, jakéž ji polekalo zde u studánky, ana spatřila tam postavu zemřelé své matky, kteráž jí zprvu ruku podávala, ale pak náhle zmizela, následkem čehož se voda ve studánce krvavě zbarvila. Za tou příčinou vznikly v Lucii zlé obavy, kteréž nabývají potvrzení svého později tím, že přišedší k ní Edgar sděluje s ní svůj úmysl, odejít ze vlasti a zemřítí pro vlast v boji, pakliže mu Ashton její ruky odepře. Oba milenci se pak loučí, obnovivše si přísahy nehynoucí lásky. (I. jednání.)

Naléhavě domlouvá lord Ashton sestře Lucii, aby zamezila hrozící mu úpadek sňatkem s Arthu-

rem. Posléze sahá i ke lsti, předstíraje list Edgarrův, kterýž o zradě tohoto svědčí. V strašlivém zoufalství klesá následkem toho Lucia, nevědouc si pomoci. Konečně jme se i vychovatel její Bidebent ji přemlouvati, vykládaje, že na ni Edgar zajisté více nemyslí, jelikož na dopisy její ničehož neodpovídá. (Proměna.)

Slavného uvítání dostává se lordu Arthurovi, kterýž přichází žádat za ruku Luciinu, i slibuje bratru jejímu přátelské své pomoci. Sotva že pak nebohá Lucia, nemohouc posléze naléhání bratrovu i prosbám Arthurovým déle odolati, svatební smlouvu podepíše, objeví se nenadále jako blesk s nebe Edgar, kterýž, přesvědčiv se o zradě milenčině, strašlivou kletbou ji proklíná. V nejvyšším rozbouření vášní chtějí se Ashton s Arthurem naň vrhnouti, však on s hrozbou pomsty na rtech kvapně odchází. (II. jednání.)

Radostně zaznívají zpěvy svatebníkův, jimžto však Bidebent záhy konec činí zprávou o tom, co byl právě spatřil. Žalostné lkání uslyšev z komnat, do nichž se Arthur s nevěstou svou ubíral, spěchá tam a spatří Arthura v krvi na zemi ležícího, Lucii pak smyslů zbavenou. Hned na to přichází šílená Lucia a zpívá labutí svůj zpěv, blouzníc o miláčku svém Edgarovi a těšíc se z toho, že je s ním nyní na věky spojena. (Proměna.)

Ubohý Edgar vzdává se myšlenky na velikou pomstu a vzpomínaje s žalem nevěrné,

přeje si, aby s chotěm svým jsouc šťastna, mījela osamělý jeho hrob. V tom se mu dostává hrozné té zprávy, že Lucie smyslů zbavena proň kvílí a pláče. Naposledy chce ji ještě spatřit — ale tu oznamuje náhle truchlivý zvonku hlas, že Lucie více není. S dojemným výlevem veškery vroucnosti své lásky klesá Edgar, pozbaviv se vlastní rukou života, aby spěchal za nešťastnou svojí milenkou. (III. jednání.)

